

hvor vidt og hvorledes Kvindesagens Fremgang kan bidrage til Kulturens Fremgang. Hun paaviste, hvor vigtigt det er, at Kvinderne lærer at modarbejde Dilettantismen hos sig selv og at arbejde mere intensivt. Det, som man i Kunsten kalder Komposition, at Detaillerne underordnes Helheden, bør Kvinderne lægge sig efter. Vigtigt er det ogsaa, at de lærer at finde deres Plads og Kald i Livet. Dette er ganske vist sværere for os end for Manden. Har han Kundskab og Intelligens, aabner alle Veje sig for ham, ikke saa for Kvinden.

Der er sket en stor Forandring i Kvindernes Livsvilkaar, Adgang til Levebrød. Men naar vi ser hen til denne Kendsgerning, at Kvinder nu har Plads paa Kontorer og i mange andre Livstillinger, saa er det ikke dette, der er det epokegørende. Nej — det epokegørende er, at Kvinden ved Arbejdet nu indtager en hel anden Stilling i den almindelige Mening end tidligere. Selv Ægteskabet er herigennem blevet højnet, idet Hustruen har opnaaet en mere berettiget Stilling over for Manden, efter at hun har lært at stole paa sig selv. Ogsaa Mandens Tanke om Ægteskabet er forbedret, det hedder ikke længere, at han tager sig, men han vinder sig en Hustru.

Et Tegn paa, at Kvindesagen er sund, er, at den paavirker Ægteskabet til at blive inderligere og fastere. Naar den kan medvirke til, at der opfores bedre Mødre, sætter den sin bedste Frugt.

Fru *Elisabeth Selmer* fra Danmark holdt derefter et Foredrag om Afholdssagen og Sædelighedssagen, som gjorde megen Lykke og fremkaldte en livlig Diskussion, hvori to svenske Herrer, Læge Laurent og Brugspatron Tamm blandt andre med Iver deltog. Den sidste hævdede, at det ikke var Lovgivningens Sag at indvirke paa Usædeligheden, mens den første bestemt fremhævede, at der ingen Fremgang kunde vindes for Kvindesagen, førend den Anskuelse bliver almindelig, at Kvinden bør staa lige saa højt i Værdi som Manden. Vi hør af alle Kræfter modvirke de Love, som tolererer Usædeligheden, og den Anskuelse, at Manden i sædelig Henseende staar under andre Love end Kvinden.

Mødets 3. og sidste Dag begyndte med, at Fru Charlotte Norrie fra Danmark holdt et Foredrag om Sygeplejen som et Arbejdsfelt for Kvinder. *)

Den svenske Dr. I. E. Bergvall, som skulde have holdt Foredrag om Distriktssygeplejen, kom ikke til Stede, men en af de tilstedeværende oplæste hans Foredrag.

*) Fru Norries Tanker og Planer vedrørende denne Sag ere jo godt kendte af dette Blads Læsere. Vi behøve blot at henvise til „Kvinden og Samfundet“, 1896, Side 229, hvor et Foredrag af Fru Norrie om samme Emne findes trykt.